

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mp@pangea.org

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIMARTS 6 DE SETEMBRE DE 2011

Amb el patrocini de la

FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

<u>AVUI</u>	<u>El TSJC diu ara que la resolució pot afectar el model educatiu</u>
<u>ARA DIARI</u>	<u>Les escoles es mobilitzaran per la immersió el primer dia de curs</u>
<u>VILAWEB</u>	<u>Somescola.cat anuncia mobilitzacions contra l'atac al català a l'escola</u>
<u>3CAT24.CAT</u>	<u>M. Casals: "Si cal, apel·lem a la desobediència" de la resolució del castellà a les escoles</u>
<u>AVUI</u>	<u>J. Arenas, ideòleg de la immersió en català: "Sense immersió no hi ha cohesió"</u>
<u>EL PERIODICO</u>	<u>Editorial: "La immersió, encara"</u>
<u>ARA DIARI</u>	<u>Opinió: "Bilingüe pare coratge"</u>
<u>EL PERIODICO</u>	<u>Opinió: "Un altre cop, la llengua"</u>
<u>AVUI / EL PUNT</u>	<u>Carta del director: "Les accions judicials contra l'escola"</u>
<u>ARA DIARI</u>	<u>La tornada a l'escola serà un 3% més barata</u>
<u>EL PUNT</u>	<u>Girona: 491 alumnes s'examinen de les PAU</u>
<u>EL PAIS</u>	<u>Faltan guarderías, sobran promesas</u>

AVUI. 06.09.11

EL TSJC DIU ARA QUE LA RESOLUCIÓ POT AFECTAR EL MODEL EDUCATIU

*Rectifica el seu president i avisa que la interlocutòria qüestiona el català com a llengua vehicular
Alguns juristes defensen que no es pot generalitzar i recorden que la llei d'educació és vigent*

Quan ja fa quatre dies que es va conèixer la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) sobre el castellà com a llengua vehicular en l'ensenyament a Catalunya, més que aclarir-se el terreny es continua aixecant polseguera, fins al punt que el mateix tribunal va emetre ahir a la tarda una nota per puntualitzar que la resolució es basa en sentències del Tribunal Suprem (TS) que "sí que poden modificar el model d'immersió lingüística". Per mitjà d'un comunicat, per tant, el TSJC va corregir la interpretació que n'havia fet públicament el seu president, Miguel Ángel Gimeno, unes hores abans, en el sentit que l'ultimàtum a la Generalitat es referia només a les tres famílies que van denunciar el model escolar lingüístic català.

Fonts de l'alt tribunal català van atribuir a "una confusió" les declaracions de Gimeno i van recordar que la interlocutòria es limita a vetllar perquè es compleixi la sentència del Suprem, que "no especificava que la decisió quedés limitada als demandants i, per tant, això podia significar la seva aplicació de manera genèrica a tot l'ensenyament a Catalunya".

De fet, aquesta interpretació restrictiva i no generalitzable no només la va mantenir Gimeno, sinó també el ministre de Justícia, Francisco Caamaño; la consellera de Justícia, Pilar Fernández Bozal, i la d'Ensenyament, Irene Rigau. L'última lectura del TSJC, en canvi, estaria ben allunyada de la posició de les autoritats judicials i podria significar que es tomba el model educatiu actual, que prioritza el català com a llengua de cohesió, perquè insta a instaurar abans de dos mesos el castellà com a llengua vehicular.

També és cert que el TSJC remarca que "en cap moment" ha assenyalat quines mesures ha d'adoptar la Generalitat per complir les sentències del Suprem, ja que aquesta responsabilitat recau en Ensenyament en funció de "criteris pedagògics, organitzatius, econòmics i de tot tipus".

Interpretacions

La polèmica està servida i avui se sabrà en quin sentit va el recurs que presenta la Generalitat. Diferents juristes consultats per aquest diari defensaven ahir la vigència de la llei d'educació, que és la que marca la línia del sistema educatiu del país. "Els tribunals poden jutjar una situació concreta d'acord amb una normativa, però no poden pretendre que es modifiqui o es faci incomplir una llei vigent, com és, ara per ara, la llei d'educació", en paraules del director del departament de dret constitucional de la UB, Joan Vintró.

"El Suprem –especifica Vintró– dona la raó a la queixa d'uns pares concrets, en una escola concreta i amb una normativa concreta, que és anterior a l'actual llei d'educació." En la mateixa línia, una portaveu de l'associació Juristes en Defensa de la Llengua Pròpia va considerar que "la demanda d'un particular no pot deixar en cap cas sense efecte una llei que el Tribunal Constitucional no ha derogat". A més, va recordar que el 18 de juliol el mateix TSJC va avalar el decret sobre el segon cicle d'educació infantil donant la raó al govern en la immersió lingüística.

- Si Suprem i TSJC no estan d'acord amb la llei d'educació, el que han de fer és dur-la al Constitucional, Joan Vintró, DEP. DRET CONSTITUCIONAL DE LA UB
- La resolució respon a persones concretes. Interpretar-ho de manera més general podria ser excessiu, Pilar Fernández Bozal, CONSELLERA DE JUSTÍCIA
- El TC diu que el castellà ha de ser llengua vehicular, com s'ha de fer depèn de la Generalitat, Miguel Ángel Gimeno, PRESIDENT DEL TSJC

"Consejera de Enseñanza" i "Generalidad"

Si algú veu sovint actuacions polititzades en els estaments judicials, aquests dies té un argument més al seu favor: la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya parla textualment de "la consejera de Enseñanza de la Generalidad de Cataluña". Alguns juristes denunciaven també ahir que a la sala contenciosa administrativa d'aquest tribunal gairebé mai es treballa en llengua catalana.

Veure vídeo al 324.cat: "El president del TSJC diu ara que la sentència afecta tot el model educatiu català"

<http://www.3cat24.cat/noticia/1362190/catalunya/El-president-del-TSJC-diu-ara-que-la-sentencia-afecta-tot-el-model-educatiu-catala>

El govern aprova avui el recurs contra la sentència del català a l'escola

El govern català aprovarà aquest dimarts el text del recurs a la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que dona a la Generalitat dos mesos perquè el castellà també sigui llengua vehicular de l'ensenyament. A la tradicional reunió dels dimarts, la consellera Irene Rigau presentarà a l'aprovació del govern un text perquè el TSJC prengui en consideració l'actual model d'immersió lingüística de Catalunya. El president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha matisat les seves paraules i diu ara que l'execució de la sentència del Suprem afectaria la totalitat del sistema educatiu català i no només les tres famílies que van demanar que el castellà també fos llengua vehicular.

Puntualització de la puntualització. Si diumenge el president del TSJC va considerar que la decisió dels jutges només s'havia d'aplicar en els casos de les tres famílies denunciants, aquest dilluns el mateix president ha rectificat i ha defensat que, d'acord amb la sentència del Tribunal Suprem, s'ha de canviar tot el sistema educatiu.

Miguel Ángel Gimeno ha distingit entre el que és la seva opinió personal i el que suposa l'aplicació de la doctrina del Suprem. En un comunicat, Gimeno ha explicat que la lectura de la sentència "podria significar la seva aplicació de forma genèrica a tot l'ensenyament a Catalunya" i no només a les tres famílies que van reclamar que els seus fills rebessin les classes en castellà.

La secció cinquena de la sala contenciosa del TSJC va donar dos mesos a la Generalitat per convertir el castellà en llengua vehicular a l'escola pública. Casualment, la mateixa sala va rebutjar els anys 2008 i 2009 els recursos d'aquestes mateixes famílies. Això va ser, però, abans de la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut, del juliol del 2010, que va considerar que el castellà també havia de ser llengua vehicular de l'ensenyament a Catalunya.

La immersió no perjudica el domini del castellà

*Els resultats de les proves d'avaluació dels estudiants catalans superen la mitjana estatal
Els alumnes castellanoparlants obtenen bones notes en les assignatures que s'imparteixen en català*

La immersió lingüística en català no perjudica el domini del castellà. Tampoc és un fre per als estudiants castellanoparlants a l'hora d'adquirir els coneixements en la resta d'assignatures. Dos mites recurrents que

esgrimeixen els col·lectius contraris al model educatiu català i que rebaten els resultats de les proves d'avaluació i les investigacions dels experts.

En el rànquing de comprensió lectora de l'últim informe PISA, del 2010, Catalunya se situava per sobre de la mitjana de l'Estat. A més, el resultat obtingut per l'alumnat català de 15 anys, un total de 498 punts, només el superaven els estudiants de Madrid i Castella i Lleó. La resta de territoris estatals obtenien pitjor puntuació. La prova estatal que avalua la competència en comunicació lingüística a segon d'ESO va tornar a situar aquest 2011 Catalunya per sobre de la mitjana estatal. Els alumnes catalans van superar els de les Balears i el País Valencià, on l'escolarització en català és minoritària.

Un altre indicador de l'ensenyament a secundària que mostra l'equilibri entre català i castellà és el percentatge de superació de les dues matèries. Als tres primers cursos, vuit de cada deu estudiants d'ESO van superar el català i el castellà en un percentatge igualadíssim.

A primària, l'avaluació de les competències bàsiques de l'alumnat de sisè realitzada el 2011 va evidenciar, novament, que el coneixement de les dues llengües és similar amb un lleugeríssim avantatge, de només 3,6 punts, favor de la catalana.

Un altre dels cavalls de batalla dels col·lectius que reneguen de la immersió lingüística és que perjudica els alumnes castellanoparlants a l'hora d'adquirir coneixements, ja que no poden seguir les classes de matemàtiques o ciències socials en llengua materna. Els resultats també desmunten aquest mite.

El curs 1993/1994, l'últim en què es van impartir classes en castellà com a llengua vehicular, es van analitzar vuit apartats d'àrees matemàtiques entre castellanoparlants que ja formaven part d'un programa d'immersió i entre els que continuaven estudiant en castellà. En tots els coneixements, des de la geometria fins a l'àlgebra, l'alumnat que formava part d'un centre amb immersió obtenia millors resultats.

Avui, les avaluacions de comprensió matemàtica i científica de l'informe PISA també situen Catalunya per sobre de la mitjana estatal i de comunitats autònomes on tot l'alumnat està escolaritzat en castellà. Amb 496 punts, els estudiants catalans van superar en matemàtiques els de Cantàbria o Astúries. En ciències es van situar per davant de bascos i murcians, entre d'altres.

En aquest sentit, diferents estudis que van més enllà de la immersió a Catalunya demostren que l'alumnat bilingüe obté millors resultats educatius que els que únicament dominen una llengua.

1993 - Al setembre comença l'últim curs en què el castellà serà llengua vehicular a les aules del país.

1983 - L'aprovació de la llei de normalització lingüística erigeix el català com a vehicle d'expressió a l'escola.

1980 - S'impulsen els primers programes d'immersió quan les classes es feien en castellà, tret de la de català.

Expressions com la de 'llover a cántaros'

La prova de competència en comunicació lingüística a segon d'ESO realitzada pel Ministeri d'Educació era en castellà perquè es tractava d'una avaluació d'àmbit estatal. Es va fer a 1.583 alumnes escolaritzats a Catalunya, que van obtenir una puntuació mitjana de 502 punts, lleugerament per sobre de la mitjana de l'Estat espanyol (500). Els estudiants que van participar en aquesta avaluació van haver de respondre a preguntes sobre el significat d'expressions tan castellanques com per exemple la de llover a cántaros: és a dir, ploure a bots i barrals. El coneixement del castellà que s'adquireix a Catalunya va ser suficient perquè els alumnes sàpiguessin el significat d'aquesta frase feta i poguessin superar un examen amb una puntuació per sobre de la de les Balears, el País Valencià, Canàries, Galícia, Extremadura, Andalusia, Ceuta i Melilla. En l'últim informe PISA, en què la mitjana catalana també va superar l'estatal, les proves de comprensió lectora incloïen, entre altres punts, una faula d'Isop, tot i que les expressions usades eren assequibles.

[inici](#)

ARA DIARI. 06.09.11

LES ESCOLES ES MOBILITZARAN PER LA IMMERSIÓ EL PRIMER DIA DE CURS

La plataforma Somescola.cat insta els municipis a aprovar mocions per la immersió lingüística i a tots els centres escolars catalans a obrir portes amb el cartell 'Una llengua, una escola, un país'

La plataforma Somescola.cat, que agrupa una quarantena d'entitats cíviques catalanes, entre elles tots els representants de la comunitat educativa, convoquen a tota la ciutadania a manifestar-se el proper dilluns 12 de setembre -coincidint amb l'inici de curs escolar- a les set la tarda, a les places de totes les viles i localitats, per defensar la immersió lingüística davant l'ultimàtum del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC).

A més, emplacen a tots els Ajuntaments que convoquin plens municipals per aprovar una moció en suport al model lingüístic de l'escola catalana. Somescola.cat distribuirà també cartells a tots els centres escolars catalans, públics, privats i concertats, perquè el proper dilluns obrin les seves portes amb el lema 'Una llengua, una escola, un país'.

Somescola.cat, que integra tant sindicats de mestres, com associacions de pares, moviments pedagògics i entitats com Òmnium Cultural o la Plataforma per la Llengua, va néixer arrel de les sentències del Tribunal Suprem que imposaven el castellà a l'escola i fa mesos que treballen per preparar accions reivindicatives.

L'ultimàtum del TSJC ha accelerat moltes d'aquestes accions, com una jornada el dia 26 de setembre, coincidint amb el Dia Europeu de les Llengües, on demanaran a tots els escolars catalans que escullin la seva paraula catalana preferida i en facin un mural.

[*inici*](#)

VILAWEB. 06.09.11

SOMESCOLA.CAT ANUNCIA MOBILITZACIONS CONTRA L'ATAC AL CATALÀ A L'ESCOLA

Dilluns a les set del vespre hi haurà concentracions davant les cases de la vila

La plataforma Somescola.cat, que agrupa Òmnium Cultural i algunes entitats de defensa de la llengua i sindicats d'ensenyament, va fer ahir una crida perquè dilluns, dia 12, totes les escoles del Principat pengin un cartell que digui: 'Una escola, una llengua, un país' (vídeo). També va convocar, per a dilluns mateix a les 19.00, concentracions davant totes les cases de la vila contra la sentència del TSJC i en defensa de la llengua a l'escola.

La coordinadora de la plataforma es va reunir ahir per estudiar la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), que obliga la Generalitat a prendre mesures perquè el castellà també sigui llengua vehicular de l'escola d'ací a dos mesos, a tot estirar. En la reunió, els representants dels sindicats i entitats que engloben Somescola.cat van convocar una concentració, que es farà dilluns, i van avançar un seguit d'actuacions que ja tenien previstes per al Dia Europeu de les Llengües, el 26 de setembre. Com ara, una acció pedagògica als centres perquè els alumnes entenguin la importància de la llengua com a element de cohesió social. Per exemple, fent una mateixa unitat didàctica a totes les escoles; o una espècie de concurs per tal que tots els estudiants triïn la paraula preferida en català i puguin fer dibuixos i murals que s'hi inspirin.

Segons que van explicar tots els representants de la plataforma, els actes es faran per deixar ben clar que la societat catalana dóna suport al model actual, amb el català com a llengua vehicular. Aquest model, sostenen, funciona sense entrebancs i sense discriminacions i assegura la cohesió social.

Pels dinamitzadors de Somescola.cat, tant les sentències del TSJC com les del Tribunal Suprem interfereixen el sistema educatiu català. A més, la presidenta d'Òmnium Cultural, Muriel Casals, recorda --pensant en la Llei d'Educació de Catalunya (LEC)-- que 'la màxima autoritat del nostre país és el parlament i ningú no pot legislar per sobre d'allò que marquen les lleis catalanes', que estableixen el català com a llengua vehicular.

Somescola.cat també demana a tots els ajuntaments que convoquin un ple extraordinari per a aprovar la moció proposada per la plataforma en defensa del model d'immersió lingüística i contra la decisió del TSJC. La moció no és nova, és a la pàgina web de l'organització des de l'abril, en resposta a les sentències del Tribunal Suprem espanyol del desembre de l'any passat.

[*inici*](#)

3CAT24.CAT. 06.09.11

MURIEL CASALS: "SI CAL, APEL·LEM A LA DESOBEDIÈNCIA" DE LA RESOLUCIÓ DEL CASTELLÀ A LES ESCOLES

La presidenta d'Òmnium Cultural, Muriel Casals, ha afirmat que, si cal, apel·laran a la desobediència de la resolució dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya sobre el castellà com a llengua vehicular a les escoles. En l'espai "L'entrevista" del 3/24, Casals ho ha argumentat dient que ho faran "de la mateixa manera que, quan hi ha una llei que és manifestament injusta o sentida com a tal per a una gran majoria de la població, doncs és legítim democràticament oposar-se a la -entre cometes- legitimitat".

Muriel ha volgut mostrar tot el seu suport a la comunitat educativa catalana, perquè el món educatiu -ha dit-continui aplicant el model dictat pel Parlament de Catalunya.

La presidenta de l'Òmnium ha dit que estaran amb "les escoles, els mestres, els professors, i els professionals de l'ensenyament perquè puguin comportar-se d'acord amb el que s'ha decidit al Parlament de Catalunya i no hagin de sucumbir a pressions "extres".

Veure vídeo:

<http://www.3cat24.cat/noticia/1361569/catalunya/Muriel-Casals-Si-cal-apel%C2%B7lem-a-la-desobediencia-de-la-resolucio-del-castella-a-les-escoles>

[inici](#)

AVUI. 06.09.11

JOAQUIM ARENAS, IDEÒLEG DE LA IMMERSIÓ EN CATALÀ

“SENSE IMMERSIÓ NO HI HA COHESIÓ”

“El català ha de tenir prioritat, si no, el peix gros es menjarà el petit”

“No sé què hi fem, en un estat que ens tracta com una colònia”

“Si els tribunals es posen a fer de pedagogs estem perduts”

Joaquim Arenas va ser un dels ideòlegs del model d'immersió lingüística en català a l'ensenyament. És, per tant, una de les veus més autoritzades per parlar de l'enèsim atac a aquest sistema.

Quins efectes creu que tindrà la resolució del TSJC sobre la immersió en català?

Els efectes són perniciosos perquè posen en dubte la validesa d'un model educatiu que no discrimina ningú i que està consolidat des de fa més de trenta anys. Es tracta d'un atac sense sentit a la línia de flotació del sistema d'immersió en català: allò que sol·liciten tres pares no es pot fer extensible a tot el sistema educatiu.

Quan es va posar en marxa el model d'immersió, va témer que rebria tants atacs?

Ja pensàvem que podria passar alguna cosa i, de fet, n'han passat, perquè l'Estat espanyol tracta Catalunya com una colònia. Potser ens hem de preguntar què hi fem, en un estat que ens tracta així.

I Catalunya ja reacciona amb prou contundència davant d'això?

Jo crec que sí. Tots els sindicats, els moviments de mestres, les associacions de pares i associacions de veïns estan apuntalant un sistema educatiu admirat a tot arreu.

Hi ha qui té dubtes de la validesa d'aquest sistema.

S'han fet estudis que l'avalen des dels mateixos estaments educatius de la Unió Europea. I, fins i tot, el Tribunal Constitucional va dictar una sentència el 1994 a favor del model educatiu català que deia que era molt vàlid.

Com es pot blindar la immersió per no tenir ensurts cada dos per tres?

Atenent a criteris filològics i pedagògics i no polítics. Si els tribunals es posen a fer de pedagogs, estem perduts.

Què hauria passat si no s'hagués aplicat el sistema actual?

Doncs que hi hauria uns ciutadans que no dominarien el català. La potència del castellà a Catalunya és tal que, si no es fes una educació completa i sense discriminació lingüística, arribaríem a un moment en què els nens no sabrien català. Si uns estudiessin en català i uns altres en castellà, hi hauria una fractura de la cohesió social a Catalunya.

Ara hi ha molts nens que acaben la primària, i fins i tot l'ESO, amb un nivell de català justet.

Jo diria que en pocs casos. El que passa és que la immersió en català ha fet possible el coneixement de la llengua, però falta la segona part, que és la de l'ús social del català, que cal que s'estengui i es consolidi.

És optimista en aquest sentit?

Sí, si es posen les mesures adequades per prestigiar la llengua. Estem ben situats pel que fa al prestigi de la nostra cultura. El que ens falta és que ens deixin d'atabalar i de posar traves al fet que el català sigui la llengua de debò de Catalunya.

És possible la coexistència del català i el castellà?

En qüestió de llengües sempre ha d'haver-hi una jerarquització. Això vol dir que el català ha de tenir prioritat en tot, tant en l'ús social com en l'esfera pública. Si no, el peix gros es menjarà el petit.

Perfil

Joaquim Arenas (Mataró, 1938) va ser nomenat cap del Servei d'Ensenyament del Català (Sedec), el 1983. El 2003 va ser guardonat amb la Creu de Sant Jordi per la seva tasca en la catalanització del sistema educatiu a Catalunya.

[inici](#)

EL PERIODICO. 06.09.11

EDITORIAL

LA IMMERSIÓ, ENCARA

Transcorregudes 72 hores des de la divulgació de la polèmica resolució del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya sobre la política lingüística en l'ensenyament, les precisions sobre l'abast de l'acte judicial i les conseqüents reaccions condueixen necessàriament a ratificar la impressió inicial: s'equivoquen greument els que volen liquidar el model d'immersió vigent a les escoles catalanes des de fa gairebé tres dècades. S'equivoquen perquè converteixen un desig personal molt minoritari en una demanda de tipus polític en relació amb una matèria, la llengua, altament sensible i que simbolitza com potser cap altra que Catalunya és una nació.

És difícil d'entendre des del sentit comú que Ciutadans i, sobretot, el PP hagin mostrat una hostilitat tan tenaç contra un model creat per consens al Parlament i que ha demostrat una gran eficàcia respecte a l'objectiu proposat: que els joves catalans dominin correctament els dos idiomes oficials a Catalunya, el català i el castellà, a l'acabar els estudis. Perquè això fos així, ¿s'havia -i encara s'ha- de primar com a llengua vehicular de l'ensenyament el català, l'idioma petit dels dos? Òbviament, sí. ¿Això ha debilitat el castellà? En absolut, perquè és una llengua tan potent i tan present en la vida quotidiana que només des del cinisme es pot assegurar que corre perill a Catalunya. ¿És lògic que pares que són aquí de pas o en circumstàncies semblants vulguin que els seus fills siguin educats bàsicament en castellà? Sí, i la Generalitat ho ha d'atendre. Però és una excepció que no pot convertir-se en norma ni socava la validesa global de la immersió.

Tota norma és perfectible, però s'acosta a la irresponsabilitat l'obcecació a reclamar que el castellà i el català tinguin paritat com a llengua vehicular a l'escola. Això implicaria de facto un debilitament del català en la vida quotidiana i reduiria l'actiu cultural i les oportunitats de futur dels estudiants castellanoparlants. I molt pitjor seria instaurar dues línies pedagògiques separades, com a Euskadi. ¿Serà possible que hi hagi seny sobre un tema que no admet frivolitats? La proximitat del 20-N no hi ajuda, però no per això s'ha de deixar d'exigir maduresa.

[inici](#)

ARA DIARI. 06.09.11

OPINIO

BILINGÜE PARE CORATGE

EMPAR MOLINER

Estic molt i molt contenta per aquest pare que va denunciar Ensenyament per "desestimar la seva sol·licitud per incorporar el castellà com llengua vehicular a les escoles on estudiaven els seus fills". Un pare Coratge que va aconseguir el suport sempre estimable de Convivència Cívica Catalana, la plataforma liderada per Alejo Vidal-Quadras. No conec aquest home, però sospito que me'l dec haver trobat algun cop fent cua. És aquell que arriba l'últim, troba que la cua no avança segons els seus criteris, li sembla que els que la fem tenim ganes de fotre'l, i, per tant, es veu obligat a anar a parlar amb el de la finestreta, que li diu que, efectivament, ha de fer cua. Aleshores protesta en veu alta fins que l'atenen primer.

Estic contenta, els deia, perquè aquest home està fent possible que jo -que sóc l'ésser més individualista de la Terra- m'estigui tornant més independentista que Jordi Pujol. No pateixo pel bilingüisme que ens espera. Pateixo per la idea de bilingüisme que tenen els del PP i Ciutadans, que són els que donen suport a la mesura. No ens han dit, encara, quines són les ordres que hem de complir (només ens han dit que hem de complir les ordres). Però si les ordres són que a les aules, a partir d'ara, s'hi produeixin les performances bilingües que són els mítings de la Sánchez-Camacho, en García-Albiol o en Rivera, ja ho demano ara: Manel, baixa.

Si jo anés una mica més bé de peles m'oferiria per pagar-li el professor privat a la família aquesta, a canvi que ens deixin estar com fins ara, que ens ha anat molt bé. (Cap nen català desconeix el castellà, uns quants nens catalans desconeixen el català.) Però m'imagino que no serviria de res, perquè tinc la sensació que ells el que volen no és tant que els seus fills estudiïn en espanyol, com, sobretot, que els nostres no estudiïn en català.

[inici](#)

EL PERIODICO. 06.09.11

OPINIO

UN ALTRE COP, LA LLENGUA

Enric Hernández, Director

Tots els astres s'han alineat un altre cop per ressuscitar el debat lingüístic (és a dir, identitari) com a municipi electoral de gran calibre. La metxa l'ha encès l'ultimàtum del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) a la Generalitat, que, en termes més castrenses que jurídics, l'insta a implantar, en només dos mesos, el castellà com a llengua vehicular a l'ensenyament.

Els jutges fonamenten un despropòsit com aquest en sentències no menys insòlites del Tribunal Suprem, que, a partir d'una interpretació si més no audaç de la doctrina constitucional, semblen imposar una subversió del sistema educatiu vigent a Catalunya des de fa un quart de segle. Perquè no està gens clar que el Constitucional, en la seva sentència sobre l'Estatut, obligués a desarticlar el model d'immersió lingüística. Ni tampoc que el Suprem hagi imposat a la Generalitat una reforma del sistema educatiu de tant calat, en lloc de reclamar -com dictaria el sentit comú- un simple ajust que satisfaci el grapat de demandants que exigeixen escolaritzar els seus fills en castellà. De la confusió regnant en donen fe les anades i vingudes del president del TSJC, Miguel Ángel Gimeno, que amb les seves vacil·lants interpretacions sobre la interlocutòria del tribunal que ell mateix presideix infon escassa confiança en la perícia de ses senyories els magistrats.

Més enllà de disquisicions jurídiques, la imminència de les eleccions, terreny fèrtil per a la demagògia, ha desencadenat les hostilitats. Esperonat pels seus mitjans afins, el PP, respectuós amb la immersió quan va governar, desenterra la gastada bandera de la persecució del castellà. I CiU, que vetlla armes davant una (plausible) majoria absoluta del PP, s'esquinça teatralment les vestidures, gest molt del gust d'aquell vot sobiranista que presumeix en alça,

A ANYS LLUM // Tot plegat, davant l'atònita mirada dels catalans, que tant a l'escola com al carrer disfruten d'una pacífica convivència lingüística, a anys llum de les diatribes de jutges i polítics. Ells sí que utilitzen les llengües per al seu verdader fi: entendre's.

[inici](#)

AVUI / EL PUNT. 06.09.11

EL LECTOR ESCRIU

LES ACCIONS JUDICIALS CONTRA L'ESCOLA

JOAQUIM ARENAS / PREMIÀ DE MAR (MARESME)

Els tribunals Constitucional i Superior de Catalunya han dictat una interlocutòria en què exigeixen que la Generalitat accepti imposar, atenent sentències anteriors, un sistema lingüístic escolar que no consideri el català la llengua pròpia i primera de l'ensenyament.

Des de fa més de trenta anys, Catalunya ha garantit el coneixement de les dues llengües oficials a l'escola i ha evitat la marginació cultural i social de milers i milers de nois i noies amb un model educatiu que es diu escola catalana, elogiat, per cert, per les institucions de la Unió Europea.

Farem pinya amb els mestres, amb les escoles i amb Departament d'Ensenyament, des de Somescola.cat i des de la societat civil. El català és la llengua de la democràcia escolar i cívica. La nostra. No hi valen jutges ni tribunals amb actuacions com aquestes, que són més pròpies d'èpoques fosques que fa vergonya recordar.

[inici](#)

LA TORNADA A L'ESCOLA SERÀ UN 3% MÉS BARATA

Tot i el descens, Catalunya segueix sent la comunitat més cara: la tornada a l'escola d'enguany costarà, de mitjana, 1.027 euros. Les organitzacions de consumidors reclamen la gratuïtat dels llibres de text

La tornada a l'escola serà aquest any una mica més econòmica que l'any passat. A Catalunya, les famílies amb nens es gastaran de mitjana 1.027 euros, que es divideixen de la següent manera: 630 euros en el cas de les escoles públiques, 1.100 euros per a les concertades i 1.350 en el cas de les privades. Així, la tornada serà una mica més econòmica –30 euros– que l'any passat, però tot i això Catalunya segueix sent, juntament amb Madrid, la comunitat on tornar a les aules surt més car.

Aquestes dades es desprenen d'un estudi de la Federació de Consumidors i Usuaris Independents (FUCI) que destaca que la despesa en roba i uniformes escolars és la que més encareix la tornada a les aules. En l'àmbit estatal, els pares que porten els seus fills a centres públics destinaran a aquesta partida 112 euros, en el cas de la concertada seran 224 euros i en el dels centres privats, 250 euros. Aquesta associació de consumidors aconsella "evitar el marquisme" a l'hora de comprar roba perquè "pot suposar un estalvi del 30%", "reutilitzar i reciclar la roba o les sabates", "aprofitar les ofertes de les grans superfícies" i "planificar la roba necessària fins a les rebaixes de gener".

Una altra de les despeses importants són els llibres de text. La FUCI assegura que han experimentat un lleuger augment –d'un 1%– respecte a l'any passat, fet que suposa que la despesa mitjana per llibres serà de 192 euros. La Federació exigeix la gratuïtat de tots els llibres de text "per evitar les desigualtats que es donen a totes les regions".

[inici](#)

GIRONA

491 ESTUDIANTS S'EXAMINEN DE LES PAU

Segons les dades de matrícula, avui, demà i demà passat s'examinaran de les proves d'accés a la universitat (PAU) a Girona 491 estudiants, tots ells en aules de la Facultat de Dret i de l'edifici Aulari Comú, al campus de Montilivi. Dels 491, 101 s'examinen només de la fase específica. Hi ha un total de 374 estudiants que s'examinen d'anglès, 15 de francès i 1 d'italià, com a llengua estrangera. Respecte al 2010, es van examinar 395 estudiants.

Com a novetat, s'examinen 19 estudiants que han superat el cicle formatiu de grau superior, que fan la fase específica per aconseguir més nota (fins a un màxim de catorze punts).

Pel que fa a l'evolució de la matrícula de setembre en relació amb els resultats de juny, aquest juny es van matricular 2.582 alumnes, el percentatge d'aprovat al juny va ser del 91,75%, i el nombre de matriculats al setembre va ser de 491 alumnes.

El juny de l'any 2010 es van matricular 2.568 alumnes, el mateix mes el nombre d'aprovat va ser de 2.394 (el 94,74%), i els matriculats durant el mes de setembre van ser 395.

[inici](#)

REPORTAJE

FALTAN GUARDERÍAS, SOBРАН PROMESAS

El impulso público a las escuelas infantiles vuelve a los programas electorales de los partidos tras haberse incumplido - Habilitar más plazas, una demanda creciente y clave para la conciliación

Es como una promesa caída en saco roto. Construir escuelas infantiles, ofrecer plazas escolares para los niños menores de tres años, garantizar el mantenimiento de un mercado laboral cada vez más femenino y posibilitar que mejore la tasa de natalidad española, una de las más bajas de la Unión Europea. ¿Dónde dejamos al bebé

en esta ocupación incesante? La respuesta a esta pregunta aparece reflejada en los programas electorales pero no necesariamente se materializa.

La conciliación ha sido una de las estrellas en las últimas campañas con iniciativas de todo tipo: el reparto del cheque-bebé (con 2.500 euros por recién nacido que la crisis se llevó por delante), iniciativas para llevar guarderías a los polígonos industriales o el Plan Educa3, con el que el actual Gobierno se comprometía a construir 300.000 plazas públicas "de calidad" entre 2008 y 2012. Pero tres años después y a punto de acabar el plazo, solo hay 71.000 plazas, según los últimos datos cerrados en 2010. La situación económica actual, con las Administraciones aprobando cada vez más medidas de austeridad y con recortes crecientes en el gasto educativo, hacen peligrar la vieja promesa que se reedita una y otra vez al entrar en campaña.

El candidato y exministro del Gobierno socialista, Alfredo Pérez Rubalcaba, dijo hace dos semanas que impulsará más escuelas infantiles si gana las elecciones. Rubalcaba retomó la promesa electoral que hizo José Luis Rodríguez Zapatero en 2007, cuando se comprometió a construir las 300.000 que luego impulsarían el Plan Educa3. Mariano Rajoy (PP) prometió también por esas fechas 400.000. El principal partido de la oposición aún no ha avanzado propuestas concretas para el 20-N sobre escuelas infantiles. Pero sí ha dicho que irán "en línea" con la flexibilización de horarios de trabajo, la conciliación familiar y laboral y la corresponsabilidad entre padres y madres. Pero, ¿son necesarias esas plazas? ¿Lo es repetir esas promesas? ¿Hay otras formas de hacerlo?

Primer punto: se necesitan más plazas y más escuelas infantiles públicas por varias razones. Por un lado, por las ingentes listas de espera de las comunidades autónomas. Según estimaciones sindicales, unos 25.000 niños se quedaron sin plaza pública el curso pasado en la Comunidad de Madrid, 14.000 en la Comunidad Valenciana o 16.000 en Castilla-La Mancha, entre otros ejemplos. Además, una guardería privada puede costar 200 euros más al mes que una pública. La presencia cada vez más contundente de la mujer en el mercado laboral también refuerza esa necesidad. En las últimas dos décadas, el número de trabajadoras de 20 a 49 años se ha duplicado hasta los 6,3 millones, según datos del Instituto Nacional de Estadística (INE). Hay demanda y, con ella, llegan las promesas.

"Existen temas que siempre tendrán protagonismo en las campañas, como la educación, la sanidad o las pensiones", explica José Pablo Ferrándiz, sociólogo y director general de Metroscopia. "No tanto porque determinen el voto sino porque el PSOE sabe que, si no se adelanta, lo incluirá el PP y viceversa. No se arriesgan a quedar fuera de juego".

"Es una prioridad magnífica para vender a los votantes. Da votos, cubre una necesidad de las familias y además crea miles de puestos de trabajo", añade Fermín Bouza, catedrático de Sociología de la Universidad Complutense de Madrid. La educación infantil "será uno de los 10 o 12 temas de la agenda política" de las próximas elecciones generales del 20-N, augura Bouza. "Ahora que la gente entiende que poco a poco vamos a salir de la crisis, el PSOE va a dar esta batalla", añade.

Hacer la promesa es atractivo, es fácil y no tiene graves consecuencias. Los dos sociólogos aseguran que, si luego no se cumple, no pasará factura a los políticos. "Que no habiliten las plazas a las que se comprometan puede afectar a votos aislados, pero en lo que se la juegan los políticos es en la crisis económica", considera Ferrándiz. "La gente entiende que las promesas vienen con rebajas. Si los políticos hicieran todo lo que intentan, el mundo sería un paraíso y no lo es", añade Bouza.

Canarias es una de las autonomías que más ha incumplido lo previsto en el Plan Educa3 que surgió tras la promesa de Zapatero. El 94% de las plazas que fijaron en 2008 siguen sin construir. Es una de las dos peores estadísticas de todo el país, solo por detrás de la Comunidad Valenciana. Y más allá de la promesa nacional, tampoco se cumple el programa autonómico. El PSOE, socio de Gobierno de Coalición Canaria, hacía referencia en su programa a "la plena escolarización" en la etapa infantil. Pero, una vez en el poder, admite que será difícil cubrir esa expectativa. "La crisis paraliza todas las ideas, no vamos con toda la celeridad que nos gustaría", asegura la directora general de Ordenación e Innovación de Política Educativa del Gobierno de Canarias, Georgina Molina. Y explica otros pormenores. El programa estatal Educa3 supone que Gobierno y comunidades deben cofinanciar la construcción de plazas. No incluye ninguna partida para la gestión de personal o el mantenimiento de los centros. Estos gastos recaen en los Ayuntamientos, que ahora no pueden afrontarlos. "Los municipios canarios están teniendo muchos problemas", admite Molina.

"La crisis ha reducido la sensibilidad de las Administraciones en estos temas. Las políticas educativas para niños de hasta tres años han quedado arrinconadas en el décimo lugar de la lista de prioridades de los políticos", considera María Victoria Gómez, profesora titular del departamento de Ciencia Política y Sociología de la Universidad Carlos III. La Plataforma por la Educación Infantil 0-6 años -en la que participan diferentes asociaciones docentes e IU- lleva años reclamando una ley que regule el modelo y ponga coto a posibles abusos como la aparición de guarderías ilegales que escapan del control de la Administración, la carencia de plazas públicas o la subida de tarifas en los centros privados. Finlandia aprobó una normativa así hace casi 40 años. "La normativa garantiza que las familias deben tener alternativas para sus hijos pequeños y estipulan que las autoridades locales den cobertura a ese derecho", explica Marjo Kuronen, profesora del Departamento de

Ciencias Sociales de la Universidad de Jyväskylä (Finlandia).

En Finlandia, las escuelas infantiles públicas son gratuitas y existe una segunda opción. Las familias que prefieren cuidar personalmente de los niños pueden quedarse en casa y recibir un subsidio (el equivalente al 60-70% de su sueldo) hasta que el menor de todos sus hijos cumpla tres años. Cuando son más mayores pueden además solicitar otra subvención para pagar a una niñera.

"Hubo un momento en el que España abrió el debate para imitar a los países nórdicos, pero ese momento pasó", considera la profesora Gómez. "Ahora nos espera un largo paréntesis hasta conseguir que una medida así fructifique".

Padres y docentes reclaman además más medidas sociales para favorecer a las familias aparte del aumento de plazas. Medidas que reduzcan las jornadas laborales de los padres y permitan a la familia pasar más tiempo en casa o fuera de las aulas. Dinamarca es otro referente en medidas alternativas para el cuidado y la educación de los menores de tres años. Una de las opciones es, por ejemplo, contratar a especialistas educativas que cuidan a varios niños de distintas familias en una casa. "Son como las madres amigas del siglo XIX pero profesionalizado", señala Pepa Alcrudo, maestra de infantil, pedagoga y portavoz de la Plataforma 0-6.

El Plan Educa3 se puso en marcha, entre otros motivos, para evitar la proliferación de centros ilegales ajenos al control de la Administración detectados en 10 comunidades autónomas. Nació con la condición de que fueran plazas públicas y "de calidad", aunque que la realidad ha edulcorado esta exigencia.

El plan dejó una rendija para que entrara la oferta privada -con centros de titularidad pública pero gestionados por cooperativas particulares- que, según las asociaciones de padres y sindicatos, ponen en riesgo el carácter educativo de esta etapa.

"Reclamamos que todo el proceso fuera gestionado desde las instituciones públicas, pero no conseguimos que lo incluyeran en el plan", señala José Luis Pazos, miembro de junta directa de Ceapa (Confederación Española de Asociaciones de Padres y Madres de Alumnos).

La comunidad educativa desprecia el término guardería porque consideran que obvia las necesidades educativas y solo ofrece un lugar para aparcar a los pequeños cuando no se les puede atender. "La escuela infantil no debe ser un lugar para guardar a los niños sino para educarlos", critica Carlos López, secretario general de Educación de UGT. La falta de una normativa más contundente, prosigue López, ha facilitado que algunas comunidades autónomas dejen la etapa en manos de la iniciativa privada en lugar de hacerse cargo de la proliferación de plazas.

La Comunidad de Madrid abrió la puerta a empresas de servicios o de restauración en la gestión de las escuelas infantiles al cambiar los pliegos de adjudicación en 2008. Antes de ese cambio, el proyecto educativo presentado otorgaba más puntos a un candidato que la oferta económica. Un nuevo decreto igualó educación y precio en la puntuación y dejó fuera de los concursos a cooperativas con décadas de experiencia en el cuidado y educación de los menores.

José Campos, responsable de Educación en CC OO, augura un empeoramiento del modelo. "La aplicación del Plan Educa3 no está siendo positiva. Cada vez tiene una deriva más asistencial", critica. Comisiones Obreras y UGT suman el escaso nivel de cumplimiento de esta propuesta a otras carencias del sistema educativo, afectado por recortes en profesores y medios desde que empezó la crisis. Y anuncian que recibirán el nuevo curso con movilizaciones. Sus voces y quejas llegarán al filo de las próximas elecciones, con las campañas y las promesas políticas a todo gas.

[inici](#)